

РЕШЕНИЕ

№ 5506

гр. София, 04.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 27.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5216** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 във вр. с чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на М. Г. Б., Б. В. Б., В. В. Б., Б. Г. Б., М. Г. Б., всички срещу РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на Столичния общински съвет (СОС) и във вр. с Решение №5455/07.06.2022г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Второ отделение по адм. дело №1695/2022г.

В хода на производството жалбоподателите Б. Г. Б. и М. Г. Б. са заместени от законните им наследници съответно: К. С. М. и Г. Б. М., съгласно Удостоверение за наследници №РМЛ22-УГ01-12203/28.07.2022г. и С. Г. Б. и И. Г. Б., съгласно Удостоверение за наследници с изх. №18316/16.12.2022г. на район „М.“, Столична община (СО).

С оспорваното Решение, на основание чл.129, ал.1 ЗУТ във вр. с §124 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ПЗР ЗИД ЗУТ) и §24 ПЗР ЗИД на Закона за устройството и застрояването на Столична община (ЗУЗСО) е ОДОБРЕН ПРОЕКТ за: 1) ПЛАН ЗА РЕГУЛАЦИЯ (ПР) на м. „ж.к. Д. 1 – III част“, район „Искър“, в граници: „бул. К. П.“, [улица], [улица], [улица]и на м. „ж.к. Д. 2 – I част“ в граници: [улица], „бул. К.“, [улица], по сините и червени линии, цифри и текст, съгласно приложен проект, без урегулираните поземлени имоти (УПИ) по т.4, сигнирани със сива щриховка.; 2) ПЛАН ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ (ПЗ) на м. „ж.к. Д. 1 – III част“, район „Искър“, в

граница: „бул. К. П.“, [улица], [улица], [улица] и м. „ж.к. Д. 2 – I част“ в граница: [улица], „ [улица], [улица], съгласно приложен проект, без УПИ по т.4, сигнирани със сива шриховка, като не се допускат намалени разстояния към съседни имоти и/или сгради, включително през улица.; 3) План-схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура – електроснабдяване, топлоснабдяване, далекосъобщителна и слаботокова мрежа и вертикална планировка за м. „ж.к. Д. 1 – III част“, район „Искър“, в граница: „бул. К. П.“, [улица], [улица], [улица] и м. „ж.к. Д. 2 – I част“ в граница: [улица], „бул. К.“, [улица].

На основание чл.218, ал.3 ЗУТ предметът на делото е определен с Определение от 04.03.2020г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №1561/2020г., а именно: РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на СОС, В ЧАСТТА на одобрения подробен устройствен план (ПУП) – план за регулация и план за застрояване на м. „Д. II – I^{ва} част“, кв.42г, УПИ IV_{„за озеленяване с режим на Тго“} за имот с идентификатор 68134.1505.1628.

Жалбоподателите претендират за недействителност на административния акт, в оспорваната му част, като издаден в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Поддържат, че в частта за ПИ с идентификатор 68134.1505.1628 планът за регулация и застрояване противоречи на предвижданията на Общия устройствен план (ОУП) според който имотът им попада в устройствена зона Жк – Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване, съгласно т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО. Изтъкват, че вместо да предложи „по-пълна, по-подробна и по-конкретна разработка“ за техния имот, като предвиди конкретно застрояване според предвижданията на ОУП, проектът подменя предназначението на имота, като го отрежда „за озеленяване“. Смятат за необосновано отреждането на имота им с идентификатор 68134.1505.1628 „за озеленяване“, предвид факта, че в изключителна близост до него е разположен друг терен за озеленяване, попадащ в устройствена зона Тзв - Терени за озеленяване на улици, реки, дерета, открити канали и сервитути (т.34 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО). Твърдят, че в нарушение на чл.22, ал.8 ЗУТ с плана не е бил предвиден друг равностоен имот с който да бъдат обезщетени. Чрез процесуалния си представител адв. С. Б., жалбоподателите М. Б., Б. Б. и В. Б., молят съда да отмени Решение №550/25.07.2019г. в оспорваната му част за кв.42г за отреждането на УПИ IV_{„за озеленяване с режим на Тго“} за имот с идентификатор 68134.1505.1628 и да осъди ответника да им възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излагат и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ (СОС), представляван от председателя, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юр.к. Д. П. поддържа, че Решение №550/25.07.2019г. на СОС е законосъобразен административен акт, включително в оспорваната му част за отреждането на УПИ IV_{„за озеленяване с режим на Тго“} и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за собственост върху недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №21090/01.04.2008г., като Акт №91, том L, дело №13670/2008г. и

Удостоверения за наследници №, № РМЛ22-УГ01-12203/28.07.2022г. и 18316/16.12.2022г., издадени от район „М.“, СО жалбоподателите се легитимират като съсобственици на неурегулиран поземлен имот (бивша нива), намиращ се в [населено място], м. „ж.к. Д. – II част“ с пл. №1628, целият с площ 617 кв.м., част от бивш ПИ пл. №94041, възстановен с Решение №480/05.01.2005г. на Общинската служба по земеделие и гори „П.“ (ОСЗГ). Имотът е нанесен в Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР), одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър“ (АГКК) с идентификатор 68134.1505.1628, видно от приетата по делото Скица на ПИ №15-503772/07.06.2019г.

Не е спорно между страните, че административното производство е започнало въз основа на Писмо вх. № ТП-92-00-22/02.04.2007г., с което възложено да се изработи проект за ПУП – ПР и ПЗ за м. „ж.к. Д. 1 – III част“ и м. „ж.к. Д. 2 – I част“, район Искър, и към което писмо е приложено задание за проектиране.

Възлагането е потвърдено със Заповед №РД-09-50-492/29.03.2010г. (л. 130, 131) с която, на основание чл.16, чл.22, чл.110, ал.5, чл.124, ал.2 и чл.128, ал.1 ЗУТ, главният архитект на СО е допуснал да се изработят ПУП: 1) план за регулация и режим на застрояване за преструктуриране на жилищен комплекс ж.к. „Д. 1 – I част“ в обхват: [улица], проектна улица северно от кв. №, № 89, 90, 91, 92 и 93, [улица]и [улица]и 2) план за регулация и режим на застрояване за преструктуриране на жилищен комплекс ж.к. „Д. 2 – I част“ в обхват: [улица], [улица], [улица], при спазване на изискванията на нормативната уредба по устройство на територията, предвижданията на ОУП и заданието за проектиране, като се вземат предвид резултатите от обществените обсъждания и решенията на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) по Протоколи №, № ЕС-Г-17/2009г. и ЕС-Г-20/2010г., т.40.

Изработеният проект на ПУП за преструктуриране на жилищен комплекс „Д. 2 – I част“ е бил съобщен на заинтересованите лица чрез обявление в Държавен вестник (ДВ), бр. 31/23.04.2010г. Постъпилите възражения са били разгледани от ОЕСУТ и по тях, заедно със служебните предложения е прието Решение по т.64 по Протокол №ЕС-Г-76/27.07.2010г. (л.169-177).

Преработеният проект и бил съобщен на заинтересованите лица чрез обявление в ДВ бр.28/05.04.2011г. Постъпилите възражения са обсъдени от ОЕСУТ на 14.06.2011г. и на 29.11.2011г. (Решения по т.21 по Протокол №ЕС-Г-48 и по т.14 по Протокол №ЕС-Г-96, л. 154-168). С Решение по т.21 по Протокол №ЕС-Г-97/16.12.2014г. ОЕСУТ е разгледал становище на кмета на район „Искър“ във връзка с проекта за преструктуриране на ж.к. „Д. 1 – III част“, и ж.к. „Д. 2 – I част“ и е върнал проекта за нанасяне на корекциите и обявяване по реда на чл.128 ЗУТ (л. 148-153). Коригираният проект и приложенията са разгледани от ОЕСУТ на 22.01.2019г. (Решение по т.5 по Протокол №ЕС-Г-4, л. 142-147), като са дадени служебни предложения за преработване.

Преработеният проект на ПУП, заедно с план-схемите на инженерната инфраструктура са били съобщени на заинтересованите лица с обявление в ДВ, бр.40/17.05.2019г. Срещу предвижданията на плана, в частта за съсобствения имот с идентификатори 68134.1505.1628 и включването му в УПИ IV „за озеленяване с режим на Тго“ М. Б., Б. М., Б. Б., М. Б. и В. Б. са подали писмени възражения съответно с рег. №, № РИС19-ВК08-530-(18), (19)/12.06.2019г. и РИС19-ВК08-530-(34), (35),

(36)/14.06.2019г. С Решение по т.8 по Протокол №ЕС-Г-54/16.07.2019г. ОЕСУТ е отхвърлил като неоснователни възраженията, като е приел, че Проектът отговаря на т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО, чл.22, ал.2 и ал.7 и чл.108, ал.5 ЗУЗСО. Посочено е в мотивите на решението, че една от целите на плана е осигуряване на пълно запазване на зелените площи и обособяване на УПИ с предназначение за озеленяване за постигане на необходимия минимум обществени озеленени площи, съгласно чл.21, ал.4 от Наредба №7/2003г. (л.132-141)

Проектът на плана е бил подложен на обществено обсъждане на 10.06.2019г. за резултатите от което е съставен Протокол (л.108-114) и е изготвен Доклад от комисия, назначена със Заповед на кмета на район „Искър“ №РИС19-РД91-59/31.05.2019г. Постъпилите становища и възражения са обобщени от Районния експертен съвет по устройство на територията (РЕСУТ) на район „Искър“ и са представени на ОЕСУТ (Протокол №5-ГА/02.07.2019г., л.92-98).

След обсъждане на становищата и възраженията на заинтересованите лица и направени служебни предложения проектът е приет от ОЕСУТ с Решение по т.8 по Протокол №ЕС-Г-54/16.07.2019г. и е изпратен за одобряване от СОС.

Производството е приключило с постановяване на процесното Решение №550/25.07.2019г.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета комплексна съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещите лица инж. Б. и арх. В. не е оспорено от страните и въз основа на него съдът приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Със Заповед №РД-50-09-90/09.03.1983г. е бил одобрен Частичен застроителен и регулационен план (ЧЗРП) на м. „Д. 2“, включително за територията в която попада имот с идентификатор 68134.1505.1628. Спрямо този план имотът на жалбоподателя попада в парцел IV „за обединено детско заведение“, кв.42.; 2) Със Заповед №РД-50-09-13/14.01.1986г. е било одобрено Частично изменение на регулационния план (ЧИРП) при което е отпаднал парцел IV „за обединено детско заведение“ в кв.42, а територията му е обединена с парцел III „за училище“, кв.42, без да се променя застрояването по предходния план.; 3) Процесният УПИ IV „за озеленяване с режим на Тго“, кв.42г по оспорения ПУП обхваща парцели III „за училище“, IV „за обединено детско заведение“ и парцел VIII „за озеленяване“ от кв.42 по регулационния план от 1983г. и съответно парцели III „за училище“ и VIII „за озеленяване“ от кв.42 по регулационния план от 1986г.; 4) Спрямо действащия ЧИРП, одобрен със Заповед №РД-50-09-13/1986г. ПИ с идентификатор 68134.1505.1628 попада в УПИ III „за училище“, кв.42. Предвиденото училище не е реализирано, имотът не е бил отчужден и следователно действащият ПУП не е приложен.; 5) Според таблицата за „Баланс на територията“ към оспорения план, постигнатите зелени площи за широко обществено ползване в обхвата на ж.к. „Д. 2 – I част“ е 23.68%, а предвидените зелени площи за широко обществено ползване в кв. кв.42г в който попада процесният ПИ с идентификатор 68134.1505.1628 - са 76.7%. 6) По предвижданията на действащия ОУП на СО имотът на жалбоподателя попада изцяло в устройствена зона Жк – жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване (т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО).; 7) Устройствените показатели, постигнати за кв.42г с процесния ПУП, съгласно приложената към него таблица, са: плътност на застрояване 4.2%, коефициент на интензивност на застрояването ($k_{\text{инт}}$) 0.1, озеленена площ – 76.7%. 8) Най – старият ПУП за територията е регулационният план на м. „Д. 2“, одобрен със Заповед №412/30.09.1982г. на главния архитект на С.. Предвидените територии по плана от

1982г. не съвпадат със сегашното положение и териториален обхват и не съдържат таблици, съпоставими със сега действащите показатели по устройство на територията.; 9) Със Заповед №РД-50-09-718/30.12.1986г. е бил одобрен Застроителен, регулационен и кадастрален план (ЗРКП) на ж.к. „Д. 2 – II част“ в чиято графична част е отразена и територията на ж.к. „Д. 2 – I част“ – предмет на процесното изследване. В т.3 от Таблица „Баланс на територията“ зелените площи представляват 22% от територията на комплекса.; 10) Процесният имот не се намира в близост до жилищни сгради, така щото да бъде засегнат от определяне на прилежащи площи към тях, съгласно нормативите, установени в Наредба №7/2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (Наредба №7/2003г.). Постигнатите за кв.42г устройствени показатели за плътност и интензивност на застрояването са многократно по-ниски от допустимите при което предвиждането на застрояване в имот с идентификатор 68134.1505.1628 не би нарушило параметрите на устройствената зона в която попада.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирани лица по смисъла на чл.131, ал.1 ЗУТ – собственици на имот, предмет на процесния ПРЗ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на административния акт, в оспорваната му част, на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №550/25.07.2019г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.129, ал.1 ЗУТ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че в оспорваната му част за включването на имот с идентификатор 68134.1505.1628 в УПИ IV „за озеленяване с режим на Тго“, кв.42г, м. „ж.к. Д. 2 – I част“, Решение №550/25.07.2019г. противоречие на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно чл.22, ал.4 ЗУТ ново строителство в съществуващите жилищни комплекси се предвижда въз основа на подробен устройствен план - план за регулация и застрояване за реструктуриране на жилищния комплекс в обхват най-малко територията на един квартал с комплексно застрояване. В ал.5 на чл.22 ЗУТ е регламентирано, че проектите на плана за реструктуриране не могат да надвишават показателите на плана, по който са създадени жилищните комплекси.

В настоящия случай с приетата и неоспорена комплексна СТЕ е установено, че за територията на „ж.к. Д. 2“ в която попада имот с идентификатор 68134.1505.1628, няма по-стар устройствен план от този, одобрен през 1982г. със Заповед на главния архитект №412. Според експертизата предвидените територии по плана от 1982г. не

съвпадат със сегашното положение и териториален обхват и нямат таблици, съпоставими със сега действащите показатели, поради което и реално не може да бъде извършена съпоставка на устройствените показатели на процесния ПУП с тези на плана от 1982г.

Съгласно приложимата норма на чл.22, ал.7 ЗУТ при реструктуриране на квартали с комплексно застрояване се определят прилежащи площи към съществуващите сгради по правилата и нормативите, определени в наредбата по чл.13, ал.1 (Наредба №7/2003г.), които се урегулират като поземлени имоти. Останалата незастроена част от кварталите, в т. ч. поземлените имоти, за които не може да се предвиди застрояване по правилата на ал.6, се урегулира като озеленена площ за широко обществено ползване и се вписва в публичния регистър по чл.63, ал.1.

В случая няма спор по делото, че имотът на жалбоподателите с идентификатор 68134.1505.1628 не е застроен. Този факт съдът приема за установен и с неоспорената СТЕ. Според заключението на вещите лица предвиденото в парцел (УПИ) III „за училище“, кв.42 застрояване не е изпълнено и в близост до ПИ с идентификатор 68134.1505.1628 също няма реализирано застрояване. Не се твърди от ответника и не са ангажирани доказателства, че за имота на жалбоподателите не може да се предвиди застрояване по правилата на чл.22, ал.6, които изискват отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради да са определени по правилата за комплексно застрояване и плътността и интензивността на застрояването в тези имоти да не надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Напротив, приетата по делото комплексна СТЕ е установила, че за имот с идентификатор 68134.1505.1628 може да се предвиди застрояване съобразно правилата на чл.22, ал.6 ЗУТ без да се надвишават определените с плана параметри за устройствената зона Жк – жилищна с преобладаващо комплексно застрояване, включително при спазване на показателите за кв.42г. Според експертната няма да се нарушат и нормативите за зелени площи, определени в Наредба №7/2003г. (чл.21, ал.4 във вр. с чл.17, ал.1, т.4), които за кв. 42г са 76.7% при минимално изискуеми 15%.

В оспорваната му част актът влиза в противоречие и с нормите на чл.15, чл.16 и чл.17 ЗУТ, уреждащи реда и условията за урегулиране и застрояване на териториите и поземлените имоти. Съгласно чл.15, ал.1 ЗУТ с подробен устройствен план по чл.16 или по чл.17 се урегулират само поземлени имоти, които не са били урегулирани с предишен подробен устройствен план. Урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи. В ал.3 на чл.15 е регламентирано, че границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. Според чл.16, ал.1 ЗУТ с подробен устройствен план за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план се определят необходимите площи за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата

инфраструктура - публична собственост. За осъществяване на тези предвиждания с влизането в сила на плана собствениците на недвижими имоти прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто. В случаите по ал.1 на всеки собственик на недвижим имот общината определя равностоен урегулиран имот (имоти), като се съобразява с местоположението на имотите в местността, но не и с точните им кадастрални граници. Когато имотът попада в различни устройствени зони, новообразуваният урегулиран имот се предоставя в зоната, в която имотът е имал преобладаващо местоположение. Урегулираните имоти са с пазарна стойност не по-малка от пазарната стойност на имотите преди уреждането им, което се доказва с решение на комисията по чл.210. Решението на комисията се съобщава на заинтересованите лица заедно с проекта за подробен устройствен план и може да се обжалва в производството по обжалване на акта за одобряване на подробния устройствен план по ал.1. В чл.17, ал.1 е регламентирано, че извън случаите по чл.16 с подробен устройствен план за населено място или за част от него се уреждат неурегулирани дотогава поземлени имоти, като вътрешните им регулационни линии съвпадат с имотните граници.

С процесния ПУП не е изпълнено нито едно от условията, посочени в цитираните норми. На първо място установено е със СТЕ, че според действащия ПУП, одобрен със Заповед №РД-50-09-90/09.03.1983г., имот с идентификатор 68134.1505.1628 попада в УПИ III, кв.42 с отреждане за застрояване. Съпоставен с графичната част на действащия ПУП е видно, че с процесния ПР се променят границите, площта и предназначението на парцел III „за училище“ в основата на което е попълнен реституираният имот на жалбоподателите. В случая няма данни промяната на регулационните граници на УПИ да е станало със съгласието на собствениците, изразено по начина, установен в ал.3 на чл.15 ЗУТ. Не е спорно в случая обстоятелството, а се установява и от заключението на неоспорената СТЕ, че действащият ПУП не е приложен както в частта за регулацията, така и за застрояването по отношение на процесния имот с идентификатор 68134.1505.1628. Следователно по отношение на този имот е следвало да бъде приложен редът, установен в чл.16 ЗУТ и на собствениците му да бъде определен равностоен УПИ, съобразен с изискванията на ал.2 – ал.5. Не е приложена по отношение на имота на жалбоподателите и хипотезата на чл.17, ал.1 ЗУТ, която предписва извън случаите по чл.16 с ПУП да се уреждат неурегулирани дотогава поземлени имоти, като вътрешните им регулационни линии се проектират така, че да съвпадат с имотните граници.

Следва да се отбележи за пълнота на мотивите, че произволното отреждане на частни имоти за обществени нужди, без да са налице изрично предписанията от закона основания за това, по същество противоречи и на Конституцията на РБългария, която в чл.17, ал.3 установява, че частната собственост е неприкосновена. С отреждането на имота за обществено озеленяване, без последният да се отчуждава при наличие на императивно установените предпоставки и след равностойно парично обезщетение, реално жалбоподателите се лишават от собствеността си, тъй като не могат да ползват вещта си, съобразно нейното предназначение. Съгласно чл.208 ЗУТ

срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл.64 - публична собственост на държавата и общините, а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл.61, ал.4 - петнадесет години от влизане в сила на плановете. Едва след изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл.134, ал. 2, т.1 ЗУТ.

Безспорно, изграждането на зелена система като средство за подобряване на микроклимата и хигиенните условия и за организиране на отдиха на населението (чл.61, ал.1 ЗУТ) е от особено значим обществен интерес. Законът обаче, не допуска този обществен интерес да бъде произволно задоволяван чрез накърняване на частната собственост, а отчуждаване е предвидено само при липса на друга възможност. В оспорвания акт липсват мотиви относно наличие и/или липса на имоти, общинска собственост, които могат да бъдат включени в зелената система на кварталите за които се отнася спорният административен акт. Липсват и данни колко и какви имоти – собственост на СО, в периода от началото на производството през 2007г. (преди 12г.) са били отчуждени и предвидени за застрояване, вместо да изпълнят обществената функция, включително за озеленени площи за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване, съгласно чл.61, ал.2 ЗУТ.

По изложените доводи решаващият състав на съда приема, че в оспорваната му част РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на СОС е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателите М. Б., Б. Б. и В. се дължат разноски ОБЩО в размер на 1830 (хиляда осемстотин и тридесет) лева - за държавни такси, СТЕ и адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на Столичния общински съвет, В ЧАСТТА на одобрения ПУП – план за регулация и план за застрояване на м. „ж.к. Д. 2 – I част“, кв.42г, за отреждането на УПИ IV_{„за озеленяване с режим на Тго“} за имот с идентификатор 68134.1505.1628.

ОСЪЖДА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ, представляван от председателя, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на М. Г. Б., ЕГН [ЕГН], Б. В. Б., ЕГН [ЕГН] и В. В. Б., ЕГН [ЕГН], сума в размер ОБЩО на 1830 (хиляда осемстотин и тридесет) лева – разноси по адм. дело №5216/2022г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова